

תת"ע 10834/01/17 - מדינת ישראל נגד הראל בנימין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10834-01-17 מדינת ישראל נ' הראל
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הראל בנימין

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום, נהג הנאשם ביום 10.1.16 ברחוב כנפי נשרים 31 בירושלים, והסיע ילד שטרם מלאו לו 8 שנים, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה, המתאים לגובהו ולמשקל של הילד. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לתקנה 83 א (ב)(2) לתקנות התעבורה.
2. בדיון שהתקיים ביום 28.3.17 כפר הנאשם בביצוע העבירה, ומסר כי הרכב כלל לא היה בתנועה אלא בעמידה. הנאשם הוסיף, כי היה ברכבו מחוץ למסעדה, והמתין שיוציאו לו הזמנה. על פיו השוטר ראה את הילד בחלון עומד, אבל כאמור הרכב היה מונע אבל עמד חונה.
3. במסגרת ראיות התביעה העיד השוטר ארז הרוש (להלן: "השוטר") וציון, כי הבחין בנאשם נוהג מכיוון כללי כנפי נשרים לכיוון שדרות הרצל. השוטר נסע על אופנוע משטרתי משמאל לרכב, והבחין דרך חלון אחורי שמאלי בילד שאינו חגור ואינו יושב בכיסא בטיחות. השוטר הוסיף, כי הילד זז בחופשיות במושב האחורי, כששתי ידיו מונחות היו על החלון השמאלי וראשו זז מצד לצד. בנסיבות אלו כרז וסימן לנאשם לעצור בצד. במסגרת חקירתו הנגדית הוסיף השוטר, כי לעיתים נתקל הוא במקרים בהם ילדים פותחים את החגורה מבלי שההורים שמים לב לכך, אולם הדגיש, כי במקרה זה הבין על פי הנסיבות בשטח, כי הנאשם מודע לכך שהילד אינו חגור, על כן עצר אותו כאמור ובנסיבות אלו נרשם הדו"ח.
4. במסגרת עדותו מסר הנאשם, כי לקח את בנו מהר נוף ועל הדרך עצר במסעדת "רוברטו בקי" בתוך מפרץ חניה. בשלב הזה וכהרכב עומד פתח הילד את החגורה, והסתובב ברכב. הנאשם הוסיף, כי השוטר שהבחין בילד מסתובב ברכב אמר לו, "גם אם אתה לא נוסע, אך הרכב מונע, אני רושם לך דו"ח", וכן הוסיף, שהדו"ח נרשם גם משום שהשוטר בדק וגילה כי הוא בעל רישום קודם.

5. דין והכרעה:

עמוד 1

לאחר ששמעתי את הצדדים ראיתי להעדיף את עדות השוטר. ראשית יש לציין, כי התרשמתי מעדותו של השוטר לחיוב. מעבר לכך, גרסתו של הנאשם אינה סבירה באופן כללי, אך גם ביחס למועד בו העלתה, כפי שיפורט להלן, מעלה הדבר ספק במהימנותה.

6. לגרסת הנאשם השוטר מסר לו בשטח, כי אף אם הרכב עומד, אולם הוא מונע, עבר בכך עבירה, והדבר מחייב את רישום הדו"ח. לפרט זה כאמור, אין זכר **בת/1** והוא אף לא עלה במסגרת חקירתו הנגדית של השוטר, דבר מתבקש בנסיבות העניין. אם לא די בכך, הרי שגם לטענה בדבר הרישום הקודם, אין זכר בחקירה. אלו נטענו רק במהלך עדותו של הנאשם. במצב דברים זה יש לראות בטענות שהוספו בשלב מאוחר, ומבלי שהשוטר עומת אתן, טענות כבושות, ובנסיבות אלו מצאתי לדחות אותן.

7. לכך יש להוסיף את העובדה, כי תגובתו של הנאשם בת/1 אינה, הרכב עומד בחנייה מדוע זה נרשם לי דוח? אלא, "הוציא את זה עוד פעם". בכך כיוון הנאשם למעשה שנעשה על ידי בנו מבלי ששם לב לכך. כזכור, דווקא בחקירה הנגדית הוסיף השוטר, כי ישנם מצבים בהם ילדים פותחים את החגורה מבלי שהנהג או הוריהם שמים לב. במצבים אלו ציין, הוא נמנע מרישום הדו"ח. בענייננו ועל פי התנהגותם של יושבי הרכב הבין השוטר, כי הנאשם מודע לכך שבנו אינו חגור תוך כדי נסיעה, וכאמור נסיעתו בסמוך לרכב והעובדה, כי הוא מבחין בהשתלשלות האירוע דרך החלון, עד השלב בו כרז לנאשם לעצור, מלמדת על ביצוע העבירה תוך כדי תנועה, ולא בעמידה, וזאת בשעה שהנאשם מודע לכך היטב.

8. בנסיבות אלו, אני בוחר כאמור להעדיף את גרסת השוטר, ולדחות את גרסת הנאשם. אוסיף, כי עשיתי זאת לאחר שהזהרתי את עצמי, כי מדובר בעדות יחידה לצורך הרשעה.

9. לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים